

УДОСКОНАЛЕННЯ МОВЛЕННЄВИХ НАВИЧОК ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ

Бугаєвська Юлія Володимирівна

доцент кафедри українознавства ХНАДУ,

кандидат педагогічних наук, доцент

e-mail: bugaevskaylia@ukr.net

У зв'язку із завданнями вдосконалення процесу навчання у ЗВО предметом розгляду стає управлінська діяльність викладача, спрямована на оптимальну організацію навчального процесу. В основі управління процесом навчання теоретичних дисциплін повинна бути організація самостійної роботи студента з понятійним апаратом певної галузі знань. Оволодіти наукою, науковою галуззю, науковою дисципліною означає опанувати її термінологію. Для цього студенти повинні засвоїти обсяг і зміст наукових понять, що позначаються термінами, мати уявлення про наукову понятійну систему в цілому – як таку, що відображає внутрішньотермінологічні зв'язки і відносини.

Для успішного формування професійної мовнокомунікативної компетентності студентів ЗВО необхідне проектування їхньої діяльності, системна технологія навчання мови. Під час занять з УМЗПС вони повинні навчитися добре орієнтуватися в термінології свого фаху, користуватися довідковою літературою та словниками, розрізняти риси та мовні засоби офіційно-ділового і наукового стилів. Комунікативні вміння і навички формуються завдяки самостійності у виконанні завдань, наближенню їх до реальних ситуацій професійної діяльності та спілкування.

Від сучасних фахівців вимагаються вміння вести ділову документацію, отримувати службову інформацію, читати фахову літературу з метою поповнення професійних знань, виступати на презентаціях чи конференціях, брати участь у дискусіях професійного спрямування, вести службові бесіди українською мовою,

тобто висуваються вимоги високої фахової мовної компетентності як однієї зі складових культури особистості. Багатий термінологічний запас – це наочне підтвердження сформованості фахової термінологічної компетенції.

Основним способом утворення термінів у сфері термінології економіки є лексичний спосіб, що полягає у запозиченні іншомовних термінів, використанні інтернаціональних елементів. Іншомовні запозичення в галузі економічної термінології складають численну групу, що являє собою відкритий ряд, який поповнюється з різних мов, найчастіше – з англійської, авторитетного джерела оригінальної економічної термінології [1: 14-19].

Логічний аналіз словникового визначення забезпечує повне розкриття змісту позначуваного наукового поняття. Необхідними умовами побудови повного тексту словникового визначення як засобу навчання і самонавчання є попереднє виявлення істотних ознак поняття, яке визначається. Логіко-понятійна схема є формою моделювання спеціальних знань, відображає логічні типи відносин між економічними поняттями, позначеними термінами цієї терміносистеми (родовидові, синонімічні, однорідні і т.п.) [2].

Організуючим початком для вузькоспеціальних термінів є наявність у кожній із терміносистем і в термінології (як загальній сукупності спеціальних слів) типових категорій понять, за якими розподіляється основний корпус термінів. Усередині галузевої термінології класифікація має неповторний характер, особливо якщо всередині термінологічних об'єднань, утворених на основі універсальних категорій понять, вичленовувати тематичні групи.

Головною є методика навчання, обробка навчальних матеріалів відповідно до цієї методики, добірка словникових джерел, вибір стратегії роботи з лексикою, складання вправ на презентацію і тренінг термінологічних одиниць, визначення форм і методів контролю розуміння і запам'ятовування. З метою посилення внутрішньої мотивації, як одного з ефективних чинників стимулювання до засвоєння фахових термінів, треба застосовувати міжпредметну

координацію з дисциплінами за спеціальністю й визначати коло тем і ситуацій, за якими слід добирати навчальний матеріал.

Список використаних джерел

1. Артемчук Л.М. Інформаційно-аналітичні системи та технології у професійній підготовці студентів напряму менеджмент. Педагогічний процес. Теорія і практика. Збірник наукових праць. №4. Київ, 2008. С.13-19.

2. Козловська Л.С. Культура мови. Усна наукова комунікація. Київ. КНЕУ. 2011. 170 с.

ІННОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Карась Алла Володимирівна

старший викладач кафедри європейських мов ДБТУ,

e-mail: allakaras1960@gmail.com

Розвиток інноваційних технологій визначає необхідність реформ, які перетворюють освіту на продуктивний сектор , що забезпечує активний, інноваційний розвиток її за допомогою оновлення змісту освіти та організації навчально-виховного процесу. По- перше, система освіти акумулює нові технології шляхом підготовки майбутніх фахівців, з іншого боку, – в контексті євроінтеграції. В Україні, слушною є думка про формування пріоритетних напрямів підвищення якості освіти, про модернізацію її змісту та форм організації навчально-виховного процесу, впроваджуються освітні інновації та інформаційні технології.

Передусім, навчальний процес трансформується з використанням індивідуалізації освітньої взаємодії, навчання, формується творче мислення і